

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 22 лютого 1983 року

№ 23 (3219).

Ціна 2 коп.

СИЛА

ІНІЦІАТИВИ

Рішенням адміністрації, партійного та профспілкового комітету Світловодського ордену Трудового Червоного Прапора заводу чистих металів за перемогу в ювілейному соціалістичному змаганні колективу цеху № 8 присвоєно

звання «Колектив імені 60-річчя СРСР».

Вагомий внесок у цей злукот зробили комсомольці цеху. Особливо ж КМК лауреата премії Ленінського комсомолу М. Д. Петрова. Беручи лідирство в соціалістичній змагальності на честь ювілею, члени цієї бригади вирішили розширити зону обслуговування установок кожним робітником одразу на 10 процентів. Цю ініціативу підтримали всі КМК цеху, завдяки чому різко

зріс випуск готової продукції. Так, приміром, комсомольці Валерій Бездуцький, Віктор Магно, Сергій Бездуцький, працюючи поновому, вже до початку 1983-го справилися із завданнями трьох років одинадцятої п'ятирічки. В рахунок ління трудиться сьогодні КМК, який очолює секретар комсомольської організації цеху Василь Гіпенко.

Г. МИГУТА,
плавильник цеху № 8.
М. Світловодськ.

ІНДУСТРІЯ РЕМОНТУ

ФОТОРЕПОРТАЖ

Розмовляючи з керуючим Бобринецького райсільгосптехніки Володимиром Йосиповичем Заїкіним, ми попросили показати майстерні господарства.

— Запрошую вас до наших цехів (цехів, а не майстерень), — сказав керуючий.

Сьогодні Бобринецький райсільгосптехнік позарити будівельний завод. Великі світлі цехи з сучасним устаткуванням, заасфальтована територія, багато зелених насаджень та квітників, наочна агітація... Недарма на базі цього господарства минулого року проводився республіканський семінар, де на практиці було показано, треба ремонтувати і обслуговувати техніку в сільському господарстві. Наприклад, шинний цех відновлює гумові вироби для сільськогосподарської техніки не тільки району, а й господарств усієї України.

В агрегатному цеху проводиться ремонт усіх агрегатів і механізмів із техніки, що прийнята з колгоспів і радгоспів району. Колектив цеху постійно шукає шляхи поліпшення якості ремонту і підвищення рівня технічної готовності сільгоспмашин. Нова боротьба за збільшення обсягу робіт по відновленню спрацьованих де-

талей і зменшення передчасного їх списування у брак. У досягненні колективом цеху високих результатів велика заслуга й молодих комуністів електроварників Миколи Сергієнка та Володимира Розмириці. Володимир член комітету комсомолу райсільгосптехніки і член бюро райкому ЛКСМУ. Обидва відмінні виробничники і активні раціоналізатори. Їх раціоналізації спрямовані на поліпшення технології ремонту, економії матеріалів і запасних частин, на зменшення затрат ручної праці. За високі виробничі досягнення фото ударників комуністичної праці М. Сергієнка та В. Розмириці вміщено на Дощку пошани підприємства.

Станція технічного обслуговування тракторів Т-150К теж один з передових колективів райсільгосптехніки. Міцна матеріально-технічна база дозволяє успішно вирішувати складні завдання по обслуговуванню і ремонту техніки. Весь транспортний парк району взято на централізоване обслуговування. Бригада, яку очолює В. О. Храпов, вже працює в рахунок травня 1983 року.

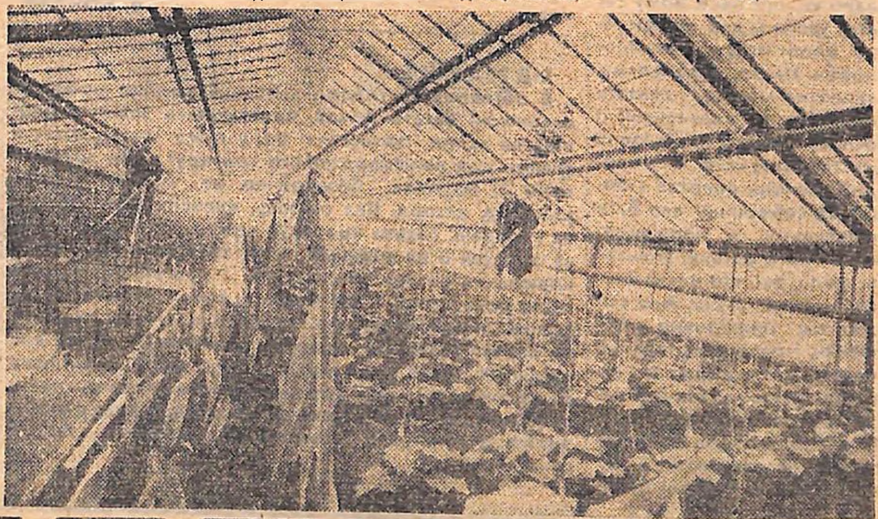
У колективі Бобринецької райсільгосптехніки давно ведеться робота по зміцненню дисципліни,

зменшенню плинності надривів, усуненню втрат робочого часу. Тут створюється всі умови для високопродуктивної праці і відповідно працівників. Турбуються і про побут. Наприклад, обладнано кімнату «Здоров'я» для відпочинку і зняття перенапружень організму. Лірична музика, кольорові слайди, квіти, зручні крісла — все це знімає втому; створює гарний настрій. До речі, про квіти. З минулого року квіти вирощують у власних теплицях. Тут працюють працівники «зеленого цеху» Наталія Тарасенко, Лариса Білокозко та Олександр Кучко. Одну теплицю відведено під квіти, а другу — під овочі.

— Тюльпани та троянди будемо дарувати нашим жінкам (їх на підприємстві майже 120), а огірки та зелену цибулю підуть до столу нашим працівникам, децю відправимо й у мажорантний районний центр, — говорить В. Я. Заїкін. — Це буде нашим внеском у реалізацію Продовольчої програми.

На знімках: угорі — електроварники М. Сергієнко та В. Розмириця; внизу — в «зеленому цеху» райсільгосптехніки.

В. ГРИБ,
М. ЛИТВИНОВ.
М. Бобринець.

23 ЛЮТОГО — ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ І ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОГО ФЛОТУ

У ці дні ветеран Великої Вітчизняної війни М. І. Єсін зустрічається на уроках мужності в школах Кіровограда з допризовниками, виступає на вечорах бойової слави перед молодими робітниками, воїнами гарнізону.

На фото: М. І. ЄСІН з молодими воїнами.

Фото В. ГРИБА.

НЕПЕРЕМОЖНА, ЛЕГЕНДАРНА

З перших років існування Радянських Збройних Сил трудящі нашої країни вважали і вважають військову службу справою честною й відповідальною. На заклики ленінської партії у небезпечний для Вітчизни час мільйони радянських людей брали в руки зброю. Мабуть, немає такої сім'ї, в якій хтось не служив би раніше або неслужить тепер в армії чи на флоті.

Ідуть служити вже онуки колишніх фронтовиків. І посилає історія на вечорах бойової слави розповідають їм про історію, героїчні традиції Радянських Збройних Сил. Розказують, як 65 літ тому тільки-но створені полки Червоної Армії під Псковом, Рязанню, Рязанню і Нарвою стійко відбили наступ озброєних до зубів німецьких військ.

Червоної Армії було 23 роки, коли вона прийняла на себе віроломний напад воєнної машини фашистської Німеччини. 190 дивізій, тисячі танків, гармат, літаків буди кинути проти батьківщини Йогетна. Смертельна небезпека нависла над нею. Та радянський народ, його Збройні Сили, нервовані ленінською партією, спираючись на переваги соціалістичного ладу, не лише відстояли свою свободу і незалежність, а й внесли вирішальний вклад у врятування європейської та світової цивілізації від знищення фашистськими варварами.

І нині наші Армія і Флот — сила здатна відбити напад будь-якого агресора. Стоять онуки колишніх фронтовиків на зоряному кордоні. Ветерани передали їм естафету своєї слави. І криляться в руках воїнів 80-х років червоної Прапора миру.

руки, ініціатива і енергія. Тому той, хто залишається на землі батьків, уже заслуговує доброго слова. А ще як здобуває спеціальність, особливо механізаторську, — заслуговує поваги...
Сергій Татарчук поїхав.

громадських телят, за що правління колгоспу оголосило йому подяку, а Сергій добре підсобиє працівникам току. Незабаром вони повернуться у свою Йосипівку вже водіями.

Через місяць повер-

А ЗАВТРА — ХЛІБОРОБИ

Їхні батьки трудяться славно, збагачують рідний колгосп. А вони, недавні випускники місцевих шкіл, яких на території колгоспу імені Леніна три, тільки оволодівають потужною сільськогосподарською технікою — тракторами, комбайнами, автомобілями...

Батьки і діти. Важливо, що старші дадуть молодшим у спадок. Якщо зуміли прищепити їм свою любов до рідних полів і садів, до нелегкого хліборобського ремесла, то честь і шана таким батькам.

Як співається в пісні, у рідних місцях і сонце яскравіше світить. Але це тільки, так би мовити, естетичний бік справи. А практичний — тепер, як ніколи раніше, селу потрібна молодь, її міцні

Поїхав, щоб повернутися з певним багажем. Він навчається в Гайвороні на водія. Та й чи міг він, син знатного водія колгоспу Василя Степановича Татарчука, він, для кого, в дитинстві не існувало кращої іграшки, ніж батьків «газон», зрадити своїй мрії? І першим кроком до неї було навчання у міжшкільному навчально-виробничому комбінаті. Схвалили батько з матір'ю (до речі, Ніна Григорівна — одна з кращих буряківниць) і рішення сина піти у профтехучилище...

Олег Вітвицький та Сергій Герасимчук також учаться на водіїв в Ульяновці на курсах. До цього хлопці не раз приходили на допомогу своїм односельцям. Приміром, минулого літа Олег вирощував

нються в рідний колгосп і Володимир Лисак, Сергій Гілевич, Віктор Загородній, Сергій Суржко, інші йосипівці. Вони навчаються на курсах механізаторських кадрів при Вільшанській райсільгосптехніці. Їхні імена називають у числі кращих слухачів.

Важко розповісти про всіх тих, хто скоро прийде працювати у колгосп. Можна тільки сказати, що хліборобська сім'я вже цього року одержить численне поповнення, якому під силу продовжити справу батьків і піти далі. Про їхні здобутки ми дізнаємося завтра. Сьогодні ж вони наполегливо навчаються.

В. ГОРЕНКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара».
Вільшанський район.

У минулорічному соціалістичному змаганні молодих тваринників Петрівського району перемогла донька колгоспу «Дружба» Марія ГАНЬКЕВИЧ. Вона одержала від кошиків іриси в середньому по 3200 кілограмів м'яса. На районному зльоті допорок-тринадцятих комсомолу названо кращою по професії, їй вручено нагрудний знак ЦК ВЛКСМ.

Вийти на чотиритисячний рубіж — таке завдання поставила перед собою Марія на третій рік одинадцятиріччя.

Фото С. АНДРУСЕНКА.

ЛЕКЦІЙНА ПРОПАГАНДА

Сила слова

Проблема лекційної пропаганди у віддалених селах

Лекторська група Онуфріївського райкому комсомолу — одна з кращих в області. До її складу входять 15 чоловік. Це люди різного віку і різних професій. Так, наприклад, В. К. Гарагуля — лікар, Т. М. Щербина — юрист, В. Ф. Деркач — вчителька, В. І. Безус — працівник райвідділу внутрішніх справ, В. Є. Яременко — головний інженер райсельгосуправління. Високоосвічені знавці своєї справи, вони вважають своїм дружнім покликанням нести в маси живе, пристрасне слово, що кличе і веде за собою.

Стабільний склад лекторської групи, безумовно, великою мірою вирішує успіх лекційної роботи серед молоді району. Щорічно комсомольські лектори читають більше трьохсот лекцій, виступають з доповідями й повідомленнями у трудових молодіжних колективах у дні політичного інформування, проводять вечори запитань і відповідей. Вони користуються не тільки методичними розробками і текстами готових лекцій, а й самі щороку розробляють одну-дві теми своїх виступів, практикують колективне рецензування їх. Більшість членів лекторської групи веде заняття, діляться досвідом у школі молодого лектора, підтримують тісний зв'язок із досвідченими пропагандистами партійно-політосвіти.

Та вважати, що всі проблеми лекційної пропаганди онуфріївці вже вирішили, було б неправильно. Є у них свої «вузлові місця» й упущення. Кілька років проблема лекційної пропаганди залишалася нерозв'язаною. І ось лише в ці дні, аналізуючи свою роботу за минулий рік, члени лекторської групи вперше дійшли висновку, що перші кроки у її вирішенні зроблено.

Володимир ЯРЕМЕНКО, головний інженер райсельгосуправління:

— Висвічений, що проблема лекційної пропаганди у віддалених селах виникла з вини самих лекторів. Бо ж зручність прочитати лекцію у тому колективі, де працюєш, у тому населеному пункті, де живеш: не треба турбуватися про транспорт, та й аудиторія знайома. А щоб побувати у віддаленому селі, обов'язково треба розв'язати ряд питань: чи ходять туди рейсовий автобус, чи є там клуб, інше приміщен-

ня, чи зручний час виїзду для читання лекцій, чи збереться аудиторія... Зрештою, лектору належить вирішити, коли краще поїхати у віддалене село — у будень чи у вихідні, з яких сел, сподіваючись на сприятливі умови його роботи.

Спеціально поїздки для читання лекцій у віддалені села я не планую. Як головному інженеру райсельгосуправління мені доводиться бувати у всіх тракторних бригадах району, подавати допомогу на місці, розбиратися у складних ситуаціях... Кожну зустріч з механізаторами я закінчую читанням лекції. Щоразу це виходить, як логічне завершення розмови, бо в лекції я обов'язково використовую факти, побачені мною на місці.

Слухають мої лекції завжди уважно, зацікавлено. Ажده обидві теми, які я розробив, близькі й зрозумілі механізаторам: «Продовольча програма СРСР» та «Ремонт і технічне обслуговування тракторного парку».

А якщо я, скажімо, втретє їду у віддалене село Мар'ївку? Знову ж читати ті ж самі лекції? Розумію, що у віддалених селах молоді трудівники хотіли б послухати лекцію й на морально-етичну тему, й на історичну. Вихід вбачаю у складанні графіків виступів членів лекторської групи, налагодженні тісних контактів з партійними комітетами колгоспу, вихованню лекторського активу на місцях.

В організації лекційної роботи сьогодні не можна не враховувати зростаючий рівень освіченості, інформованості й культури нашої молоді. Оперативно реагувати на актуальні проблеми суспільно-політичного розвитку країни, міжнародного життя, сприяти постійному поповненню знань юнаків і дівчат — такі завдання стоять перед комсомольськими лекторами. Успішно вирішити їх можна тільки тоді, коли лекційною пропагандою будуть охоплені всі без винятку молоді трудівники. Вас, комсомольські лектори, чекають в цеху і лабораторії, у транзисторній бригаді і на фермі, в містах і селах, у найвіддаленішому населеному пункті і малочисельному колективі.

Н. ЧЕРНЕНКО, кор. «Молодого комунара».

Ідучи на виставу, ми знали заздалегідь, що писатимемо репортаж із обговорення «Гри на клавесині». Знали і готувались. Але коли воно почалося, ми попустили ручки й блокноти і самі взяли в обговоренні участь. Мета публікації — спроба викликати шанувальників театрального мистецтва, зацікавлених кіровоградського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького, а також тих, для кого «Гра на клавесині» була першою виставою кропивничан — на відверту розмову про шляхи розвитку сучасного театру, успіхи і прораханки артистів кіровоградської сцени. Якщо така розмова вийде, то, гадаємо, ми станемо ближче до того, щоб знайти відповідь на запитання: чому партер театру часом заповнений наполовину, чому в надрах обласної філармонії тріщать двері, коли в Кіровоград приїжджає популярний естрадний співак?

■ ОЯВА спектаклю такої тематики, соціальної спрямованості на кіровоградській сцені вже сама по собі є явищем неординарним. Того дня виставу «Гра на клавесині» вирізняло з-поміж ряду інших ще й те, що її мали обговорювати глядачі. Це ставило особливі виклики перед авторами спектаклю. Чи в повній мірі справлялися вони із своїми завданнями?

Коли стихли оплески, і завіса піднялася знову, озвучивши початок обговорення, одним із перших запитань із залу прозвучало таке: чи задоволені учасники спектаклю своєю роботою? Ні, не задоволені, відповів режисер-постановник О. Натяжний. На його думку, саме того дня не всі актори до кінця виконали його настанови. Можливо, це пояснюється хвилюванням. Бо хотілось зіграти якнайкраще, адже всім боліло, як сприймуть історію, розказану на сцені, ті, для кого вона призначалася. Не секрет, що часто думки фахівців і глядачів не збігаються або й бувають абсолютно протилежними. Втім, звернімося краще до думок, що були висловлені під час обговорення.

ДУМКА МОЛОДОГО ГЛЯДАЧА: Збираючись сьогодні до театру, я, відверто кажучи, не чекала, що буду так вражена побаченням тут. Ніби не на виставі побувала, а в гущі самого життя. Прекрасно, що наш театр намагається не відставати від часу, що він не тільки шукає, а й знаходить. Історія кохання Тоні та Олега у прочитанні кропивничан попри всю свою побутову обмеженість сприймається неоднозначно. Це ще й гостросоціальна драма.

Складність психологічних відтінків підкреслюється музикою. Сучасне оформлення окремих сцен — усе це наближає сценічне дійство до атрибутів сьогодення. Комусь воно може здатися поверховим, а я переконана, що це допомагає нам, ровесникам Тоні й Олега, краще зрозуміти їх, повірити в те, що відбувається на сцені. Це можна визнати успіхом театру.

ДУМКА ПЕДАГОГА: Я випадково потрапила сьогодні на обговорення і швидко, що як слід не підготувалась до нього. Кажу саме так тому, що перед виставою обов'язково прочитала б п'єсу Ярослава Стельмаха і зараз об'єктивніше судила б про те, що з нею робить кіровоградський режисер, бо, думаю, не варто пояснювати, що одну і ту ж п'єсу кожен режисер по-своєму втілює на сцені. Тож спиратимусь лише на те, що нам сьогодні запропонував театр.

Ця вистава — викривлення відображення нашого сьогодення. Ви тільки подивіться — у історії цієї немає жодного позитивного героя, окрім хіба що Тоні, але й до неї симпатії переймаєшся не завжди, бо актриса Валентина Литвиненко, прагнучи показати наскільки сучасна її героїня, забуває про елементарні норми поведінки людини вихованої, якою й повинна бути Тоня.

Театр для молоді чи молодь для театру?

З ОБГОВОРЕННЯ ВИСТАВИ КРОПИВНИЧАН «ГРА НА КЛАВЕСИНІ» ЗА П'ЄСОЮ ЯРОСЛАВА СТЕЛЬМАХА

Вона, приміром, дозволяє собі сидіти, роззяво закинувши ногу на ногу, не реагує абсолютно на те, що у її кімнаті люди (навіть літні), які зайшли сюди вперше, сидять на ліжку чи біляче крісло. Цей прорахунок більшою мірою стосується режисера, але при майстерній грі актриси про це не йшла мова.

У виставі мало не всі негідники. Такого, мабуть, не буває. Принаймні не повинно бути, коли ми збираємось показати моральне обличчя нашої радянської молоді.

ДУМКА КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРАЦІВНИКА: Я не можу погодитись із попереднім оратором хоча б тому, що переконаний: ділити людей на позитивних і негативних — спрошений погляд на людину як особистість. Врешті, у кожного є свої плюси і мінуси. Попередній же оратор, певно, вихований на гірших зразках вистав минулих років, у яких чорне було тільки чорним, а біле — то вже білим аж незайманим. Звідси така оцінка побаченого на сцені.

Ми, молоді, сприймаємо виставу, бо вона про сучасність, про нас. Думаю, що недарма й квитки на «Гру на клавесині» театр розповсюджує в молодіжних аудиторіях: узах, технікумах, через комітети комсомолу заводів, фабрик. Не сумніваюсь, що вистава моїх ровесників схвилювала...

КАТЕГОРИЧНА ДУМКА: Дуже добре, що кіровоградський театр останнім часом разом із класичною спадщиною до свого репертуару включає і твори сучасних драматургів про сучасність. У них порушуються проблеми далеко не нові, але такі, що випливають із сьогодення дня, змушують задуматись над суттю прожитого дня, над змістом життя взагалі, над добром і злом у сьогоденному складному світі.

Це дуже добре. Але для того, щоб глядач схвилювався, щоб несе йому театр, треба й для репертуару брати твори найвищої проби. Цього, по-моєму, якраз не можна сказати про «Гру на клавесині». В основу сюжету покладено життєву ситуацію, — молодий хлопець поковає старшу од себе жінку, але бути щасливими їм перешкоджають його батьки, впливові люди, які, що називається, «уміють» жити. Але сюжет так примітивно вирішений, і розв'язка така банальна, що це задовго до кінця вистави глядачеві нецікаво — він знає все наперед. А коли знає — не переживає, не хвилюється, чекає, аби вистава чимшвидше закінчилась.

Драма є, але вона не хвилює.

А от коли дивись на виставу у найгіршому виконанні «Обочину» М. Зарудного, не залишаєшся байдужим. Сам письменницький матеріал дає для цього підстави. У «Гри на клавесині» його бракує. І якщо говорити про прорахунки режисера, то найбільший, як на мене, у тому, що, шукаючи п'єсу про сучасність, він зупинився на цій.

ДУМКА РЕЖИСЕРА-ПОСТАНОВНИКА О. НАТЯЖНОГО: — Не секрет, що кожен глядач, ким би він не був за професією, вважає себе, як правило, спеціалістом — театрознавцем. Але уявіть собі, що сказав би муляр, який почав йому вказувати, як мурувати стіну...

Ми ж вирішили зробити глядача не стороннім спостерігачем, а безпосереднім учасником театральної таїнства, максимально наблизивши сцену до залу. Такого ефекту, на нашу думку, вдалося добитися, знайшов наших музикантів із оркестровою ями на авансцену. Вони теж беруть участь у дії, доповнюючи її і збагачуючи, створюючи своєрідний, на нашу думку, фон.

Чому ми обрали для роботи саме побутову драму? Спробую пояснити.

Науково-технічна революція і швидка урбанізація попри всі комунальні вигоди спричинила цілий ряд несподіваних і небачених явищ. Так ми, сучасні городяни, розучилися ходити в гості. Ми до певної міри розучилися спілкуватися, проймаючись переживаннями людей, що живуть поряд. Прискорений темп життя веде до поверховості контактів між людьми, до їх психологічної незазвучаності. Звідси — нервозність, недовіра, орієнтація не на кращі моральні установи, відчуженість... Цими проблемами зараз займаються психологи, не обходять їх і митці. Наш колектив вирішив спробувати викликати глядача на відвертість, на душевну розмову.

Признаюся, була мета найперше вразити, зачепити за живе глядача, назвати заінтригувати. Розбудити почуття можна з допомогою тих же почуттів. Нам би хотілося, щоб глядач глибоко співпереживав герою нашого спектаклю.

Не приховую, що орієнтувалися ми найперше на молодіжну аудиторію. І не лише тому, що їй особливо близька проблематика спектаклю, але й тому, що саме з представниками цієї вікової категорії у нашого театру чомусь не склалися стосунки. Недавні мені довелося побувати в комітеті комсомолу Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів і між іншим ознайомитися з річним планом культурно-масової роботи. І що мене вразило: заводчани запланували на рік аж... одне колективне відвідування нашого театру, тоді як кількість запланованих культпоходів на концерти сучасної музики, скажімо, перевищувала десять. Про що це говорить? Нам здається, що одна з причин — деяка тематична зауженість нашого репертуару, брак хороших спектаклів сучасних авторів про життя сучасників.

Воно складне, наше життя. І вимагає не такого собі «зручного» ставлення до себе, а принципового, активного, людського. Тому позиція театру, якщо він хоче бачити свого глядача саме таким, повинна теж бути активною, принциповою і людською.

Ось із такими або майже такими думками почнали ми працювати над п'єсою Ярослава Стельмаха. Я як режисер можу нічого сказати, що до деякої міри нам вдалося впоратися із своїми завданнями.

ЗАПИТАННЯ ІЗ ЗАЛУ: А якщо судити за найвищими мірками, то чи не пішов усе-таки театр, взявшись за важливу тему, шляхом найменшого опору? Чи не зробив він ставку на легкий успіх, зумовлений деякою пікантністю ситуації? Адже завданням театру — вести за собою, творити свій стиль, а не потурати «модним» уподобанням.

З ВИСТУПУ ВИКОНАВЦІ ГОЛОВНОЇ РОЛІ АРТИСТКИ В. ЛИТВИНЕНКО: Мені історія, яку ми виставили, донести до глядача, не здається ані надто «модною», ані банальною. Може, тому так виходить, що я сприймаю Тоню як живу людину, з усіма її звичайними людськими радощами й тривогами. І, позиваю сказати, особисто мене вони глибоко зачіпають і хвилюють. Якщо ж ситуації у якій вона потрапляє, дещо стереотипні, то це тому, що вони вихоплені з нашого повсякденного буття. Моя героїня поводить у них як особистість. Вона помиляється, страждає, але не втрачає людської гідності.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ, В. БОНДАР.

ВІД РЕДАКЦІЇ

В обговоренні глядачі зачепили чимало проблем, висловили багато думок, намагаючись знайти відповідь на єдине запитання: чому дуже часто артисти грають для напівпорожнього партеру? Чи знайшли вони її? Розмова, безперечно, не минула марно, режисер, актори, без сумніву, внесли з неї багато, як і глядачі. Газета пропонує продовжити цю розмову, винести її на широкий загал, збільшити коло обговорюваних питань. Дискусуючи про те, як виконувати свою роль театр, які шляхи у нього лежать завіра [дехто переконаний, що театр повинен орієнтуватись на окремі категорії людей — приміром, театр для студентів, театр для села, театр для міста...], хотілось би поговорити і про культуру самого глядача, почути думки комсомольських активістів про досвід чи недоліки естетичного виховання театром молодого сучасника...

ВИБІР

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ

Військово-патріотичний кабінет Кіровоградської середньої школи № 4 обладнаний добре. Тут є технічні засоби навчання. У центрі кабінету — кінопроектор. Привертають увагу численні стенди. На них матеріали з історії Збройних Сил СРСР, біографії героїв громадянської та Великої Вітчизняної воєн, фоторепортажі про сьогоднішню Радянську Армію.

Про цілеспрямованість та дієвість роботи по військово-патріотичному вихованню свідчить той факт, що за останні три роки до військового училища вступило 15' вихованців школи. Цього року стати офіцерами виявили бажання 7 юнаків обох випускних класів. Усі вони добре вчать, займаються військово-прикладними видами спорту, показують сталі результати на змаганнях.

Цікавою, наприклад, була розмова з десятикласником Олександром Сергачем. Він захоплений талантом видатних полководців В. І. Чапаєва, М. О. Щорса, Г. К. Жукова, К. К. Рокоссовського. Сильно добре знає історію утворення Радянських Збройних Сил. Йому до вподоби багато офіцерських професій, але вже нині він твердо вирішив стати танкістом і влітку цього року буде аступати до Харківського вищого військового танкового командного училища. У класному журналі 10 «б» з Олександра з початкової військової підготовки одні п'ятірки. Він — чи не найвлучніший стрілець у школі, редактор стіннівки «Юний патріот».

Військовий керівник підполковник запасу В. Д. Богомолів добре розуміє, що ефективною формою військово-патріотичного виховання є Ленінські уроки, тематичні вечори, уроки мужності. Недавно, наприклад, відбулася зустріч випускників з учасником Сталінградської битви, ветераном війни В. П. Позичуком. Його хвально розповідали про мужність радянських людей під час 200-денної героїчної опо-

пеї залишили у школярів незабутні враження.

Я побував на відкритому засіданні клубу інтернаціональної дружби, присвяченому Дню юного героя-антифашиста. Його готували керівник КІДу Н. В. Попруженко, президент клубу Н. Тарануха, а також школярі М. Дешевенко, В. Трегубенко, Л. Дідушенко. «Ми не чули вибухів бомб, стрілянини. Хай не бачать і не чують цього діти всього світу», «Ми хочемо, щоб діти всієї планети не голодували і не знали страждань», «Ми, юне покоління, хочемо миру!» — такі палкі слова лунали з усїх піонерів та комсомольців школи. Учасники засідання хвилюючо мовчали, вшанували пам'ять тисяч юних героїв, які віддали своє життя за світле майбутнє, за мир і свободу народу.

На засідання клубу були запрошені студенти вищого льотного училища цивільної авіації, члени Спілки молодих комуністів Республіки Куба Іван Коркес, Ангель Гонсалес, Тоні Гарсія. Вони розповіли, як розквітла їхня земля після революції, як вчиться шкільна юнь острова Свободи, а також про свою майбутню професію. Бурхливими оплесками присутні зустріли пропозицію відправити після засідання піонерам Афганістану зібрану школярами велику кількість книжок, зошитів, олівців, лінійок та іншого учбового приладдя.

А потім був зачитаний лист учнів десятирічки у Всесоюзний комітет захисту миру. В ньому підкреслено рядки: «Хай завжди буде сонце, хай завжди буде мир!»

...Під час місячника оборонно-масової роботи в школі провели військово-спортивні змагання «Нумо, хлопці!».

А. БЕЗТАКА,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

Довір'я

СЛУЖБУ НЕСУТЬ
СИНИ

Лейтенант Анатолій Бойко, закінчивши вище військово-політичне танково-артилерійське училище, отримав відпустку і поїхав у рідне село Братолубівку, що в Долинському районі на Кіровоградщині. Місяць погостював у батьків і поїхав за призначенням, щоб стати заступником командира мотострілецької роти по політичній частині.

Бойко потрапив у підрозділ, який не був у списку передових. На ротацію часу не мав, і лейтенант одразу вирішив по-знайомитись з усіма молодими воїнами. Не став викликати їх у кабінет, а був завжди з ними у полевому містечку, на тактичному полі. Випаюючи людей, замполіт визначив і техніку. Часто це вистачало на це дня. Тому молодого політрафіка бачили за пультом тренажера, в навчальних класах вчорамі.

І невдовзі в підрозділі сталося немало змін — змінилася дисципліна, організованість особового складу, виростили результати в бойовій підготовці. На підсумкових заняттях багато воїнів було відзначено командувачем, весь підрозділ добувся першості в соціалістичному змаганні. Разом з усіма вітринах свій перший екзаме́н у новій ролі й Анатолій Бойко.

А восени його обрали секретарем комітету комсомолу полку.

Новачком серед комсомольських активістів його не назвали: був він комсомольським ватажком в Братолубівській середній школі, потім — в училищі. Адаже тут обсяг роботи значно більший. Та Анатолій справився на свій актив.

... Мотострілецький підрозділ здійснював довгий

перехід лішки. Молодим воїнам, призваним в армію кілька місяців тому, було важко. Та й бузали сержанти поглядали на командира підрозділу, чекаючи, що ось-ось він оголосить привал. Та була інша команда:

— Окопайтеся і приготуйтеся до відбиття атаки «противника».

Мотострілецький приступив до копання окопів без особливого ентузіазму. А тут ще й цілими кублами днали до спінного тіла команди.

Анатолій зібрав комсомольських активістів. — Думаю, що настав час показати на власному прикладі, на що здатний кожен з нас.

Бойка одразу підтримали сержанти М. Вдовін та А. Шпей.

Кілька хвилин на передпосинок, і першими взяли в руки лопати комсомольські активісти А з ними — весь підрозділ... Минув час, і лейтенанта Бойка призначили помічником начальника політвідділу. Знову в молодого офіцера збільшилось турбот. Щоб комсомольський активіст успішно справлявся зі своїми обов'язками, одного бажання, знань, умінь, навіть високого інтелекту мало. Йому потрібна велика наполегливість, рішучість, самостійність, потрібний цілеспрямований і твердий характер. Старший лейтенант Анатолій Бойко володіє всім цим, тому він і завоював повагу і повне довір'я комсомольців, які обрали його делегатом XIX з'їзду ВЛКСМ.

В. БУТ,
старший лейтенант,
Н-ська військова частина.

Фото автора.

У кінці вересня 1943 року війська Степового фронту підійшли до Дніпра південно-східніше Кременчука. Для форсування Славутича 37-а армія генерал-лейтенанта М. М. Шарохіна зосереджувалася на ділянці Деріва—Куцеволівка—Мишурин Ріг. Передовий загін 62-ї гвардійської дивізії під командуванням Героя Радянського Союзу полковника І. Н. Мошляка в ніч на 28 вересня почав форсувати Дніпро і захопив два плацдарми на його правому березі.

ГВАРДІЙСЬКИЙ ПЛАЦДАРМ

ТИХ ЛІТ
НЕ ЗМОВКНЕ
СЛАВА

А ЧЕРЕЗ добу переправлявся через річку й підрозділ, в якому служив двадцятирічний Віктор Юхін. Родом він із міста Саранулі Удмуртської АРСР. В березні 1942-го був направлений у піхотні частини. Брав участь у боях, а після поранення лікувався в госпіталі. І знову повернення на фронт. Його нагородили медаллю «За відвагу».

...На підручних засобах передовий загін доплив до острова, зайнятого фашистами, і почав атакувати. В бою Віктор Юхін замінив пораненого командира підрозділу. Тепер він відповідає за долю сорока воїнів і за виконання бойового завдання. Бійці стали розширювати плацдарм і невдовзі очистили острівця на Дніпрі від фашистів.

До ночі бійці переправилися на човні на протилежний берег Дніпра і стали заглиблюватися в лісок. Там не було ворога. Вночі 30 вересня до невеликої групи Віктора Юхіна приєднався увесь полк.

Вранці 1 жовтня почали наступ на Куцеволівку. Юхін першим кинувся вперед, в атаку. Фашисти відкрили ураганний вогонь: бійці увірвалися в Куцеволівку. З ходу було зайнято три будинки. Сам сержант знайшов трофейний кулемет і відкрив вогонь по фашистах.

Невдовзі гітлерівці пішли в контратаку. Осколком снаряда було поранено лейтенанта Рєзу, але

він продовжував вести вогонь. В роті залишилось 16 чоловік. Сили були нерівні.

Шлях наших бійців із Куцеволівки проліг вибілком, по обидві сторони шляху були кукурудзяні поля. Відійшли кілометра з п'ять від села. Тільки піднялися на висоту, як ударив німецький кулемет. Віктор кинув гранату в бльдаж і кинувся вперед. Слідом за ним — бійці. До 20 ворожих солдатів було годі знищено і взято трофеї — дві німецькі гармати.

Тут же розвернули ці дві ворожі гармати і відкрили вогонь по фашистах. Раптом на нашій позиції рушили танки, а на гарматах не було прицілів. Досвідчений навідник Кривошея брав ворога під обстріл і без прицілу.

Бойові дії 37-ї і 7-ї гвардійської армії по форсуванню і розширенню плацдармів велись до 11 жовтня. Вранці 15 жовтня війська перейшли в наступ. В результаті жорстоких боїв через день було успішно завершено прорив оборони гітлерівців.

Саме тоді Віктор Юхін був поранений і потрапив у госпіталь. Указом Президії Верховної Ради Союзу РСР від 22 лютого 1944 року за героїзм, мужність і відвагу при форсуванні Дніпра Віктору Михайловичу Юхину було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

І. МІНЯЛО,
учасник Великої Вітчизняної війни.

29 січня 1942 року три комуністи, троє бойових друзів здійснили безсмертний подвиг. Сержант Іван Савич Герасименко, бійці Олександр Семенович Красілов і Леонтій Арсентійович Черемнов своїми грудьми закрили амбразури ворожих дзотів.

„ВЗЯТИ ЖИВИМ“

ЗВОД розвідників 299-го стрілецького полку 225 стрілецької дивізії відправлявся на розвідку — терміново потрібен був «язык».

— Взяти живим хоч би унтера, — наказав їм полтрук Коршунов.

... Іван Герасименко кавалював на гітлерівського офіцера в ту хвилину, коли він захищувався, щоб кинути на розвідників гранату. А через кілька днів після виконання того завдання в їх житті відбулася пам'ятна подія — І. С. Герасименко, О. С. Красілов та Л. А. Черемнов були прийняті в партію.

І знову важливе завдання — двадцять два воїни вирушили на ворожі позиції з тим, щоб вилучити сис-

тему вогню противника та міни поля, знищити передові кулеметні точки. Вночі розвідники підповзли до переднього краю фашистів, тихо зняли вартових, а дзоти закидали гранатами. В цей час із трьох боків фашисти відкрили вогонь. Найближче до дзотів, з яких стріляли гітлерівці, були Іван Герасименко, Олександр Красілов та Леонтій Черемнов. Та під час бою витратили всі гранати. Чим допомогти товаришам?

Охоплені одним поривом, троє друзів кинулися на ворожі дзоти, закривши грудьми амбразури. Гарячі серця комуністів, шибн бронею, врятували 19 їх товаришів від смерті.

І. С. Герасименко, О. С. Красілов і Л. А. Черемнов посмертно були удостоєні звання Героя Радянського Союзу.

Тоді ж, узимку 1942-го, поет Микола Тихонов посвятив героям «Балладу о трех коммунистах». Лістівка з текстом балади зберігається нині в Центральному музеї Радянської Армії. Вірші поета стали документом пам'яті для нинішніх і прийдешніх поколінь:

...И взвод разнул без выстрела — в стыки идет вперед.
И снег врагами выстелен, и видят дзоты взвод.
И называют доблестных страны родной сынов:
Герасименко, Красилова, Леонтия Черемнов!
Темны их лица строгие, нан древняя розба,
Снежинки же немногие застыли на губах.

Простые люди русские стоят у стен седых,
И щели дзотов узник закрыты грудью их.

Народився Іван Савич Герасименко 1913 року в селі Знам'янка. В Харкові отримав спеціальність будівельника і за комсомольською путівкою поїхав будувати Норіаськ. Тут він став кандидатом у члени партії. На початку 1941 року Герасименко направили на Новокузнецький металургійний комбінат...

А Олександр Красілов та Леонтій Черемнов родом з алтайського села Стара Тараба. В роки колективізації Красілов гаряче взявся за організацію сільгоспартілі. Олександра обрали першим головою колгоспу. Незабаром у цей колектив вступив і Леонтій Черемнов. Та їх кликали новобудови. І друзі поїхали будувати Новокузнецький металургійний комбінат, де й зустріли Івана Герасименка...

Разом вони були призвані до лав Червоної армії, разом у складі 299 стрілецького полку захищали місто Леніна.

Жителі Новгорода в пам'ять про подвиг І. С. Герасименка, О. С. Красілова і Л. А. Черемнова встановили обеліск. Три вулиці, три кращі піонерські загони в сибірському Новокузнецьку посяте імена Івана Герасименка, Олександра Красілова і Леонтія Черемнова. В місті відкрито пам'ятник героям-комуністам.

В. ГРУДЗИНСКИЙ,
краснознавець

ВІСІОРОК

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Телефілім «Поділля». 1.12 серії. 10.35 — Док. телефільм «Продовольчий подвиг». 11.20 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм про трудові зносини сільськогосподарства. Пошуки трикутника. «Час веде діалог». «Уся наша турбота». 15.40 — С. Прокоф'єв. Концерт № 1 для фортепіано з оркестром. 16.00 — Дітям про звірят. 16.30 — На Всесвітніх зимових студентських іграх. 17.00 — Розповіді наших кореспондентів. 17.30 — Відгукніться, сурмачі! 18.15 — Наука і життя. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Виступ Героя Соціалістичної Праці письменника М. Алексєєва. 19.15 — Вечір в Концертній студії Останіно, присвячений Дню Радянської Армії й Військово-Морського Флоту. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Служили двом товаришам». 23.10 — Сьогодні у світі.

ЦТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Продовольча програма — справа кожного». 10.55 — Телефілім «На зорі північного неба». 11.10 — Концерт оркестру «Чайковського». 11.45 — Ю. Чорний-Дієнко. «Хліб на післязавтра». Літературний театр. 12.15 — Для школярів. «Товариш». 12.50 — К. т. «Народна творчість». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Гарячий цех республіки». Сюїта для скрипки і фортепіано. 17.15 — «Екран молодих». 18.00 — «Телефільм». (Кіровоград). 18.15 — «Діти за дном». (Кіровоград). 18.30 — «Випадковий хліб». (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Телефілім. 19.50 — Тележурнал «Старт». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Літературний вечір Д. Павличка. У перерві — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімн України. 8.15 — Док. телефільм «Місто на острові». 8.35, 9.45 — Природознавство. 2 кл. 8.55 — Науково-популярний фільм «Птахи на гірських». 9.10, 10.40 — Французька мова. 10.05 — Учимся ПТУ. Естетичне мистецтво. 10.35, 11.40 — Основи Радянської держави і права. 8 кл. 11.05 — Шахова школа. 12.10 — Фізика. 10 кл. 13.15 — Науково-популярний фільм «Скута кригою». 13.25 — Твоя лівська бібліотека. «Завданням єпоки молоді». 14.05 — Чого і як навчати в ПТУ. Про підготовку механізаторів ширшого профілю в Уцененському СПТУ Вінницької області. 14.35 — Поезія В. Маяковського. 15.00 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Чемпіонат СРСР з хокею. 18.45 — Концерт. 19.15 — Мамині школи. 19.45 — Науково-популярний фільм «Операція «Міда». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Міжнародний турнір з футболу «Талісманський меч». 21.00 — «Час». 21.35 — «Вальс на любові». Фільм-концерт.

СЕРЕДА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Фільм «Служили двом товаришам». 10.15 — Теорія юних. 10.45 — Док. фільм Радянської Армії й Військово-Морського Флоту. 11.50 — «Непереможна і легендарна». 12.20 — Док. телефільм «Час водила молодість». 12.45 — Концерт в Центральному театрі Радянської Армії. Присвячений Дню Радянської Армії й Військово-Морського Флоту. 14.30 — Новини. 14.50 — Фільм «Талант з півдня». 16.15 — На Всесвітніх зимових студентських іграх. 16.45 — XXVI З'їзд КПРС про комуністичне мистецтво. 17.30 — Поезія громадянської війни. 18.00 — Зустріч школярів з дітьми Героїв Радянського Союзу генералом армії А. П. Белогородим. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.05 — День Радянської Армії й Військово-Морського Флоту. Виступ першого заступника міністра оборони СРСР, маршала Радянського Союзу В. Кузнецова. 19.35 — Фільм «Весняний призов». 21.00 — «Час». 21.35 — Поезія К. Симонова. Вечір у Концертній студії Останіно. 23.15 — Сьогодні у світі.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімн України. 8.15 — Док. телефільм «Сільські зими». 8.35, 9.35 — Фізика. 6 кл. 9.05, 12.40 — Іспанська мова. 10.05 — Учимся ПТУ. Суспільствознавство. КПРС — партія робітничого класу, всього радянського народу. 10.35, 11.40 — Фізика. 9 кл. 11.05 — Наш сад. 12.10 — Географія. 8 кл. 13.10 — Д. Лондон. Створіння життя і творчості. 13.55 — Фільм із субтитрами «Суворова чоловіче життя». 15.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Г. Гендель. Концерт тріосо. Твір 6 № 1. Виконує Дрезденський камерний оркестр. 18.30 — На Всесвітніх зимових студентських іграх. 19.00 — Документальний екран. 20.00 — Вечірня казка.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Концерт Радянської Армії. 11.20 — Телефілім «Я солдат, мати». 11.40 — «Шкільний екран». Українська література. 9 клас. 12.10 — «Вперед, орлята». 12.50 — Пісня в солдатському строю. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Концерт ансамблю пісні і танцю Червонопрапорного Київського військового округу. 17.20 — «Продовольча програма — справа кожного». 17.50 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.00 — Телефілім. 18.30 — Фільм-концерт «Вічний подвиг». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Сьогодні — День Радянської Армії й Військово-Морського Флоту». 20.15 — «Пісня пам'яті». 20.40 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. фільм «Балада про солдата». 23.00 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімн України. 8.15 — Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Географія. 7 кл. 9.05 — Російська мова. 10.05 — Учимся ПТУ. Фізика. 10.35, 11.40 — Музика. 5 кл. 11.05 — Для вас, батьки. 12.10 — Астрономія. Планети. 12.40 — Природознавство. 3 кл. 13.00 — «Політичний». Телефілім. 13.30 — Науково-популярний фільм. 13.40 — Слово про партію. 14.25 — В. Бикова. По сторінках творів. 15.20 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Чемпіонат СРСР з плавання. 18.50 — Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість. «Веселля». 19.20 — Науково-популярний фільм. 19.30 — На Всесвітніх зимових студентських іграх. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Всесоюзні змагання з автоспорту на приз журналу «За рулем». 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Зірка».

ЧЕТВЕР

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Відгукніться, сурмачі! 9.30 — Клуб мандрівників. 10.30 — Концерт Державного ансамблю пісні і танцю «Тюльпан» Калінінської АРСР. 11.10 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Тваринництво — ударний фронт. Науково-популярний фільм «Місія худоба». «Проблеми мазних ферм». Віт аранжув. 15.45 — Концерт камерного хору м. Ростова-на-Дону. 15.55 — Москва і москвичі. 16.25 — На Всесвітніх зимових студентських іграх. 16.55 — Шахова школа. Клас розрядників. 17.25 — Ленінський університет мільйонів. «Два світи — дві політики». 17.55 — Виступ ансамблю бандуристок Будинку піонерів м. Золочева Львівської області. 18.05 — «Все починається з дисципліни». 3 циклу «Що може колектив». Передача 1. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Чемпіонат СРСР з хокею. ЦСКА — «Спартак». У перерві — Якпо хочеш бути здоровим. 21.00 — «Час». 21.35 — Муз. фільм «Концерт Святослава Ріхтера». 22.40 — Сьогодні у світі.

УТ

18.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Республіканська фізико-математична школа. 17.00 — «Сотом'яний майстер». Ляльковий вистав. 17.45 — Телефілім. (Кіровоград). 18.00 — «Діти за дном». 18.15 — «Діти за дном». 18.30 — «Орлята». (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Твоя життєва позиція». 20.15 — Концерт. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. фільм «Подвиг розвідника». 23.20 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімн України. 8.15 — Док. телефільм «Сільські зими». 8.35, 9.35 — Фізика. 6 кл. 9.05, 12.40 — Іспанська мова. 10.05 — Учимся ПТУ. Суспільствознавство. КПРС — партія робітничого класу, всього радянського народу. 10.35, 11.40 — Фізика. 9 кл. 11.05 — Наш сад. 12.10 — Географія. 8 кл. 13.10 — Д. Лондон. Створіння життя і творчості. 13.55 — Фільм із субтитрами «Суворова чоловіче життя». 15.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Г. Гендель. Концерт тріосо. Твір 6 № 1. Виконує Дрезденський камерний оркестр. 18.30 — На Всесвітніх зимових студентських іграх. 19.00 — Документальний екран. 20.00 — Вечірня казка.

«Діди Степана». Передача 2. 20.15 — Виступ голови Радянського комітету захисту миру Ю. Жукова. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефілім «Люди як риби». 22.25 — Кубок СРСР з футболу. 1/4 фіналу.

П'ЯТНИЦЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Маршуртати. «Зірниця». 9.30 — Фільм «Весняний призов». 11.00 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм Грозинської студії телебачення «Будівельники».

3 22 по 27
ЛЮТОГО
1983 року

Підземних доріг». «Сільський студ». 15.25 — В концертному залі — школярі. 16.15 — Господарювати по-новому. 16.45 — На Всесвітніх зимових студентських іграх. 17.15 — Російська мова. 17.45 — Стадіон для всіх. 18.15 — Чуття нового. Із циклу «Що може колектив». Передача 2. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Док. телефільм «На перехрестях Кампучії». 20.00 — Для вас, ветерани. Музична передача. 21.00 — «Час». 21.35 — Банет О. Глазунова «Раймонда». Вистав. 22.40 — Сьогодні у світі. 22.50 — Продовження вистави «Раймонда».

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Діти всіх і для кожного». 10.45 — Фільм-концерт. 11.00 — Телефілім «Продовження подвигу». 11.25 — Муз. фільм. 11.40 — «Шкільний екран». 5 клас. Музика. 12.15 — «Принцеса і Сажотрус». Ляльковий вистав. 13.15 — «В цей день 40 років тому». 14.00 — «Старти надії». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Телефілім про українську літературу. 17.05 — «Країна комсомольців». 17.50 — «День за днем». (Кіровоград). 18.00 — «Продовольча програма — справа кожного». Рейдова бригада обласного телебачення та обласного комітету народного контролю перевіряє виробництво м'яса в господарстві Кіровоградського району. (Кіровоград). 18.30 — Фільм-концерт «Сотом'яний романс». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Спартак». 2 і 3 періоди. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. телефільм «Третій вимір». 1 серія. 22.45 — Новини. 23.00 — «П'ять хвилин на роздум». Молодіжно-розважальна передача.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімн України. 8.15 — Док. телефільм «Патхення». 8.35, 9.35 — Історія. 4 кл. «Вставай, країно зоряна». 9.05, 13.05 — Англійська мова. 10.05 — Учимся ПТУ. Астрономія. Місяць. 10.35, 11.40 — Географія. 5 кл. 11.05 — Науково-популярний фільм «Як бачить тварина». 12.10 — Док. фільм «Дитинство Тардоського». 12.30 — Зоологія. 7 кл. 13.35 — Зірні унії. 14.20 — 10. Тисячолеття. Зустріч. 15.30 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Грає заслужений артист Латвійської РСР М. Вілдеруш. 18.30 — Людина і закор. 19.00 — Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселля». Традиційні танці Ельзасу. 19.30 — «Співдружність». 20.00 — Вечірня казка. Муз. фільм «Політ на лисяті». (СССР). 20.15 — На Всесвітніх зимових студентських іграх. 20.45 — Док. телефільм «Львівські студії». 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Випадковий по-угорський». (Угорщина).

СУБОТА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Грає заслужений артист Литовської РСР Р. Катлінос (спіра). 9.05 — Для вас, батьки. 9.35 — 9-й тираж «Спортлото». 9.45 — Більше хороших товарів. 10.15 — Світ рослин.

11.00 — Коло читання. 11.45 — Н. Врме. Вальс. 12.00 — Перемога. Клуб фронтових друзів. Зустріч ветеранів 494 армії. 13.30 — «Н. К. Кручинка». Телефілім. 14.00 — Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселля». «Народна музика Австрії». 14.30 — Новини. 14.45 — Телефілім для дітей «Пригода на кашкулах». 15.50 — Очепидне-пеймювріне. 16.55 — Муз. фільм. 17.05 — «Краще працювати — значить краще жити». Із циклу «Що може колектив». Передача 3. 17.40 — Концерт народної артистки РРФСР О. Воловцевої і Державного симфонічного оркестру ім. М. Оєніова. 18.15 — 9-а студія.

19.15 — М. Гоголь. «Ревізор». Фільм-вистав. (21.00 — «Час»). 22.55 — Чемпіонат світу з ковзанярського спорту. Спринт. 23.25 — Новини.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Концертний зал «Дружба». 11.20 — «Діалог». Передача для батьків. 11.45 — «Зустріч з театром». 12.40 — «Доброго вам здоров'я». 13.10 — Фільм-концерт. 14.10 — «Сатиричний об'єктив». 14.40 — «У майстерні художника». 15.20 — «Призначення побачення». 15.50 — «Імпульс». 16.20 — Вокальні твори Ю. Мейсуса. 16.50 — «Ігрок». 17.35 — Д. Россіні. Увертюра до опери «Подорож до Реймсу». 17.45 — «Майстри мистецтва». 18.45 — «Скарби музею України». 19.00 — «Актуальна камера». 19.40 — Тележурнал «Сонячні кларнети». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження тележурналу «Сонячні кларнети». 22.50 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімн України. 8.15 — Якпо хочеш бути здоровим. 8.30 — Док. телефільм «Всі на старт». «Кого чекать сімейні гори». 9.05 — Фільм «Випадковий по-угорський». 10.10 — «Ранкова пошта». 10.40 — Програма Української студії телебачення. 11.50 — Я. Коженчик «Вербес — кітень». 12.20 — «Підліт з'являючись». Кінофільм. 13.00 — Людина — господар на землі. 13.45 — Зустріч молодих робітників Московського автозаводу ім. Л. Лихачова з народним артистом Грузинської РСР В. Микабладе в Концертній студії Останіно. 15.30 — Міжнародний огляд. 15.45 — Білі театральні афиші. 16.45 — Ралі «Російська зима-83». 17.15 — Сукупність кіножурналів. 18.00 — На Всесвітніх зимових студентських іграх. 18.30 — Музичний пісок. 19.00 — Клуб мандрівників. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Здоров'я». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефілім «Що б ти вибрав?».

НЕДІЛЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Виступ духового оркестру РРФСР. 9.15 — Док. телефільм. 9.30 — Будинки. 10.00 — Служба Радянському Союзу. 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Зустріч на радянській землі. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний пісок. 14.00 — Північна зима. 14.45 — В. Черпак. «День приїзду — день від'їзду». Фільм-вистав. 17.10 — Муз. фільм. 17.25 — Розповіді про художників. О. Дом'є. 18.00 — Міжнародна нагорода. 18.45 — Музика для всіх. 20.00 — Клуб мандрівників. 21.00 — «Час». 21.35 — Міжнародна зустріч з бонусом. Збірка США — збірка СРСР. 22.35 — Футбольний огляд. 22.55 — Чемпіонат світу з ковзанярського спорту. Спринт. 23.25 — Новини.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.45 — «Ліричні мелодії». 11.10 — Студія «Золотий ключик». 11.50 —

АДРЕСИ
ТВОГО
ДОЗВІЛЛЯ

Обласний музично-драматичний театр імені М. Кропивницького: 22 лютого — «Обочина» М. Зарудного; 23 лютого — «Восени, коли зацвіла яблуня» Я. Верещака; 24 лютого — «Дикий Ангел» О. Колосійця; 25 лютого — «Обочина» М. Зарудного; 26, 27 лютого — «Гра на клавісині» Я. Стельмаха. Початок вистав о 19.30.

Філармонія: 23—27 лютого — концерти з участю тріо Марценків та артистів Київського цирку. Початок о 14.00; 17.00; 20.00.

Театр ляльок: 26—27 лютого — «Лісова казка» о 12.00; 14.00. «Сонячний промінь» о 18.00 (Вистава для юнацтва).

КІНОТЕАТРИ:

«Комсомолець»: 3 22 по 28 лютого — «Випадок у квадраті 36-30». Початок о 9.20; 11.00; 13.00; 14.50; 16.40; 18.20; 20.30.

«Мир»: 22, 24, 25, 26, 27 лютого — «Ритми пісен». Початок о 16.00; 18.20; 20.40; 23 лютого — «Я вас дочекаюсь» — о 9.30; 13.50; 12.00; 13.20; 14.40; 16.00; 17.20; 18.40; 20.40.

«Хроніка». 22, 23 лютого — «Хід у відповідь». Початок о 16.00; 18.00; 20.00. 24—27 лютого «Трістан та Ізольда» 2 серії. Початок о 15.00; 17.30; 20.00. 28 лютого — 2 березня — «Тирольська царяцтва». Початок о 16.00; 18.00; 20.00. Хронікально-документальні фільми: 22—28 лютого — «Спадщина перемоги» та кінозбірка «Як козаки олімпійцями стали». З 9.00 по 15.30 (в суботу і неділю — відповідно — з 9.00 по 11.00 та з 11.00 по 14.30).

ОЛЕКСАНДРІЯ

Будинок культури шахти «Світлопільська»: 23 лютого — концерт на шахті «Світлопільська» о 8.00. 26 лютого — вечір танців. Початок о 19.30. 27 лютого — конкурс піонерської пісні і строю о 10.00. Вечір відпочинку. Початок о 19.30 —

НОВОУКРАЇНКА

Палац культури «Ювілейний»: 24 лютого — районний будинок піонерів проводить вечір допризовників «Нумо, хлопці!» Початок о 18.00. 25, 26 лютого — звіт колективів художньої самодіяльності колгоспів «Мир», «Україна», імені Ульянова. Початок о 18.00.

ГАЙВОРОН

Будинок культури залізничників імені Вороного: 22, 25 лютого — Зейтні концерти СШ № 1 та СШ № 2, присвячені Дню Радянської Армії. Початок о 18.00.

«Загартуйте дитину». 12.20 — «Катруси і дізнаюся». 13.20 — Музичні зустрічі. 13.30 — «Братерство». 14.00 — «Сила солдатів». 14.50 — «Грані піаніно». 15.35 — «Пісня — велике диво». 16.35 — «Життя слово». 17.20 — Концерт оркестру народних інструментів та тріо бандуристок Українського телебачення і радіо. 17.50 — Худ. фільм «Третій вимір». 2 серія. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Художній фільм «Третій вимір». 3 серія. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт народної артистки УРСР Л. Божко. 22.10 — Новини. 22.25 — Чемпіонат СРСР з гандболу. Молодіжний. СКА (Київ) — ГІН (Тбілісі). 23.10 — ЦСКА.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімн України. 8.20 — Док. фільм. 9.00 — Телефілім «Що б ти вибрав?». 10.15 — У світі тварин. 11.15 — Програма. Дипломатичної студії телебачення. 12.45 — Обличчя друзів. 13.30 — Стадіон для всіх. 14.00 — Док. фільм. 14.15 — Клуб молоді сім'ї. 15.30 — Розповіді наших кореспондентів. 16.00 — Телефілім «Ходили по музак». 4 серія «Четверо». 17.30 — На Всесвітніх зимових студентських іграх. 18.00 — Від усього душі. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Пісня дівчини і брата. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Ще раз про дощання».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

КІРОВОГРАДСЬКЕ
ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ
УЧИЛИЩЕ
ОБЛПОБУТРУПРАВЛІННЯ

оголошує набір учнів на 1983 навчальний рік на спеціальність приладник комплексного приладного пункту з суміжною професією «перукар широкого профілю». Строк навчання 12 місяців. Стипендія 70 крб. на місяць.

Приймаються особи з освітою за 10 класів. Початок навчання 1 березня 1983 року. Звертатися за адресою: м. Кіровоград, пров. Театральний, 8, тел. 2-80-68, 2-30-37, 2-51-81.

ДИРЕКЦІЯ.

Знам'янське середнє міське професійно-технічне училище № 3

ОГОЛОШУЄ НАБІР
УЧНІВ

для набуття спеціальностей: муляр (строк навчання 5 місяців); електрообладчик (строк навчання 6 місяців); електрогазоварник (строк навчання 6 місяців); машиніст мостових і козлових кранів (строк навчання 6 місяців);

лицензійний-плитковик (строк навчання — 5 місяців).

Приймаються особи з середньою освітою і воїни, звільнені із лав Радянської Армії.

По закінченні училища учням присвоюються 3-й і 4-й розряди з обраною спеціальністю; відмінники навчаються на навчання до вузів і технікумів.

Учні забезпечують гуртожитком, підручниками, стипендією.

Початок занять у міру комплектування груп.

Звертатися за адресою: м. Знам'янка, пров. Свердлова, 1. Тел. 20-75, 42-24, 22-18.

ДИРЕКЦІЯ.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БК 05631.

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друку арк.

Зам. № 93.